

ved Loven af 10de Marts 1879, da det ikke kunde sætte Noget igjennem, som det virkelig tillagde Bægt, men kun anstillede et Forsøg paa, om man ad anden Vej kunde udrette Noget, skjøndt vi ikke havde Tillid dertil. Hvad der den Gang skete, det skete, fordi Ministeriet den Gang aldeles bestemt modsatte sig, at der blev bevilget et Statsstilfud som Gave. Man indskrænkede sig da til at tilbyde Saan under forskjellige Former og Combinationer til de kommunale Autoriteter, saaledes at de ikke behøvede at søge Ministeriets eller de overordnede Autoriteters Samtykke til de Foranstaltninger, som de maatte anse for nødvendige. Men i dette Thing blev det den Gang kun anset for et Forsøg, uden at man troede paa, at det vilde have nogen praktisk Virkning, og det viste sig ogsaa, at det ikke fik praktisk Virkning. At man nu skulde gjøre noget Bignende, vilde jo under Forhold som de nærværende være usforsvarligt fra dette Things Side. Derom tror jeg, at man i Almindelighed er enig, at hvad der foreslaas fra Landstingets Side, kunne vi ikke anse for Andet end Gjentagelse af et saadant Forsøg, som ikke vilde føre Noget efter sig, der kunde være af Betydning for Arbejderklassen. Af de Foranstaltninger, der foreslaas udførte, vil nemlig en væsentlig Del næppe kunne paabegyndes og langt fra føres til Ende i de Maaned, der ere tilbage til Foraarets Komme. Jeg skal blot nævne som et Exempel, at af de 1,844,000 Kr., som foreslaas anvendte, skal omtrent en Trediedel 612,000 Kr. anvendes til Bygning af nye Skibe, tidtels meget store Skibe. De ville næppe kunne paabegyndes, og deres Fuldbendelse kan maaste ikke en Gang forudsættes at ville ske i Løbet af Sommeren. Det Samme gjælder om mangfoldige andre Arbejder. Der er en Række Arbejder, som ikke kunne udføres paa Grund af Aarstiden, og det er, som det udtrykkelig staar udtalt i Lovforslaget, kun Tidrummet indtil Foraarets Komme, man har for Die, men det er jo saa i Virkeligheden en øieblikkelig Nød, det gjælder om at komme til Hjælp.

Dertil kommer, hvad man jo under disse Omstændigheder maa tillægge større Bægt end under almindelige Forhold: den politiske Betydning, som § 8 har. Ved denne Paragraf søges jo stykkevis gennemført en Del af Finantsloven, dels saadanne Bevillinger, som udtrykkelig ere blevne nægtede af Folkethinget i det sidste Finantsaar, dels Bevillinger, som vare optagne paa det Finantslovsforslag, som Folkethinget ikke har behandlet, men som det allerede ved 1ste Behandling har forkastet, eftersom det ikke kan give den nuværende Re-

gjering en Finantslov. Det vilde have en ikke ringe politisk Betydning for Regjeringen at faae vedtaget saadanne Brudstykker af et Finantslovsforslag, som tidligere ere forkastede, men det kan der selvfølgelig aldeles ikke være Tale om. Derfor Regjeringen ikke lagde en saa afgjørende Bægt paa at faae disse Bevillinger eller en Del af dem vedtagne, da vilde den væsentligste Hindring for, at der kunde komme Noget ud af Sagen, uden Tvivl være bortfalden. Vigesom vi have søgt fra først af at forhandle saaledes, at vi holdt de politiske Betragtninger ude, saaledes vilde det vistnok være ønskelig, om Regjeringen ikke havde med dette Lovforslag forbundet det politiske Diemed, som den aabenbart forbinder dermed, og som vi maa være saa meget mere berettigede til at antage, at Regjeringen og dens Benner forbinde dermed, som de fastholde, at der skal gives Arbejdsbevillinger, og at der ikke maa komme nogen Lov uden Arbejdsbevillinger. Det ligger nu i Regjeringens Haand, om der skal komme en Lov ud, thi jeg tror at kunne gaa ud fra, at de Indstillinger, som gjøres fra den Side, som jeg er sat til Ordfører for, ville blive vedtagne her i Thinget, og dersom da, som jeg anser mig forpligtet til at antage, Regjeringen nærer et virkelig Ønske om at komme Arbejderbefolkningen til Hjælp ved denne Lov, saa vil den finde sig foranlediget til, naar Afstemning her i Thinget har fundet Sted, at tage under alvorlig Overveelse, om den bør vrage de Tilbud, Folkethinget har gjort. Vi tilbyde her fra Folkethingets Side et Statsstilfud som Gave, som ikke er saa stort, at man fra nogen Side behøver at have finantfielle Betæneligheder derved, og som man ikke behøver at betragte som noget Præcedens, naar man ikke selv vil betragte det saaledes. Vi tilbyde derhos, dersom man ønsker det, at tage under fornyet Overveelse, naar vi have vedtaget dette Forslag, hvilke yderligere Foranstaltninger der ville være at træffe for at afhjælpe Arbejdsløsheden for den følgende Tid, eftersom dette Forslag efter sin Ordlyd kun er bestemt til at gjælde for Januar Maaned, og jeg er overbevist om, at vi lettere kunne komme overens om yderligere Foranstaltninger, naar man først er kommen overens om dette for Januar. Det staar i Regjeringens Magt at lægge et Ord ind til Bedste derfor i Landstinget, og da tvivler jeg ikke om, at man fra Landstingets Side vil lægge lige saa stor Bægt paa Regjeringens Opfordring i dette Punkt, som man i det Thing pleier at lægge derpaa. Med disse Ord skal jeg anbef-